

Sygn. akt II CNP 73/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2017 r.

skargi A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 września 2014 r.,

sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko Gminie Miasto S.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – P. [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

1) odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;

2) nie obciąża skarżącego kosztami postępowania ze skargi.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 września 2015 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w S. i oddalił powództwo A. P., w sprawie przeciwko Gminie Miasto S., przy udziale P. [...] spółki akcyjnej z siedzibą w W. w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanej, o zapłatę.

Pełnomocnik powoda wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁹ k.p.c.).

jw

l.n